

ФРЕДЕРИК БЕГБЕДЕ ПЪРВАТА ГЛЪТКА ЕКСТАЗИ

Превод от френски: Красимир Петров, 2004

chitanka.info

Представява зеленикава кръгла таблетка. Струваше ми сто и петдесет франка. Опаковката е много шикозна: миниатюрно пластмасово пликче от един квадратен сантиметър. Така хапчето се стапя в устата, а не в ръката. Преди да го глътна с малко кола, се поколебавам за момент: знае ли човек какво има в него. Налага се да се довери на типовете, които са го произвели в някоя нелегална лаборатория, разположена в зле осветено мазе. Ако това наистина е така, значи са го пипали с мръсни ръце. Късно е вече! Сега остава само да изчакам и да се надявам, че въпросните непознати си разбират от занаята. Екстазито е по-лошо дори от бърнджи. Всяко хапче е като скок без съобразяване с каквито и да било норми на безопасност.

Послушах съвета на дилъра: да не пия алкохол (смесването било опасно) и да не ям (пълният стомах намалявал действието на дрогата). И ето ме сега седя като глупак и чакам, без да мога нито да пийна, нито да похапна. На това му казват начинаещ наркоман: смотаняк, който нито пие, нито яде и непрекъснато си гледа часовника. След половин час чакане започвам да съжалявам, че съм се оказал тъкмо онзи хапльо, който е казал „да“, когато са го попитали дали иска да изпробва екстази. Тогава идеята ми се стори забавна, а освен това ми се дощя да бъда като някой Лестър Бангс^[1] или Хънтър Томпсън^[2], сиреч „гонзо-журналист-камикадзе, готов на всякакви експерименти само заради поредното предизвикателство“.

Всички наркотици си имат свое място в литературата: опиумът благодарение на Кокто и Томас де Куинси, мескалинът с Анри Мишо и Олдъс Хъксли, хероинът у Бъроуз и Ив Салг, пейотълът с посредничеството на Кастанеда, ЛСД благодарение на Тимъти Лиъри и Том Улф, хашишът навсякъде у Бодлер, кокаинът с Брет Истън Елис и Джей Макенъри, бърбънът в пълните съчинения на Чарлз Буковски. Дошло е време екстазите да влезе в Историята на литературата. Това е все едно маркетингова оферта на MDMA.

Минава още половин час. Все още нищо. Изведнъж някаква гореща вълна облива мозъка ми. Като да те удари ток, само че нежно и ласкаво. Не мога да престана да се усмихвам. Всички мои чаркове поемат с доволство тази гореща вълна. Краката и ръцете ми са по-леки от въздуха. Усещам с пълно съзнание всичко, което става с мен, и напълно контролирам тази нова вътрешна енергия. Приемам го откъм забавната страна. Ставам. Приливът продължава: в ушите ми бучи

блаженството. Животът внезапно ми се струва съвършено прост: човек се ражда, среща се с чудесни хора, обича ги, беседва с тях, понякога спят заедно. Смъртта не съществува и това е чудесна новина. Ужасно ми се ще да говоря. Ще се запозная с всички хора, за да им кажа колко са ми симпатични. Дори враговете ми са съвсем порядъчни. Впрочем въпросът с враговете е решен: просто нямам такива. Ръся комплименти на всеки срещнат. Само за едно съжалявам: ако в същия момент Адолф Хитлер се намираще в този нощен бар, непременно щях да го прегърна и да му кажа, че сигурно много е страдал, за да направи онова, което е направил. Май е време да изляза на въздух.

Вън вали и всяка капка нежно милва лицето ми. Никога не съм се чувствал толкова добре. В живота ми вече няма никакви проблеми. Светът е пълен с интересни приятели и луди приключения, които само чакат да ги открия в следващите часове. Влизам в друг клуб. Отърсил съм се от всякакви комплекси, никога не съм бил толкова отворен. Някои момичета ме гледат странно, когато ги моля да се омъжат за мен, след като вече нося на пръста си венчална халка. Тялото ми се слива с музиката. Много е горещо, потта ме облива и от това още повече ми се танцува. В главата ми се раждат страхотни хаус-парчета. Аз съм Волфганг-Амадеус-Хаус!

Край мен момичетата танцуват, аз им се усмихвам, общуваме. Движенията ми са съвършени, ритъмът чертае арабески с ръцете ми, пронизвани от триизмерни лазерни холограми. Давам си сметка, че съм напълно дрогиран, но това не ми пречи да галя лица, шии, пълни с разбиране устни.

Когато поглеждам часовника си, установявам, че за пет минути са изминали два часа и половина. И тогава започват проблемите. Установявам, че съм ужасно жаден. Гърлото ми е напълно пресъхнало. Някакъв приятел ми донася четири големи чаши вода, които изпивам на екс. Зъбите ми са стиснати, ръцете много потни, ушите ми пищят. Едно от момичетата, на което преди половин час съм разкрил моя плам, се лепва за мен. Чувствувам се потиснат: на всяка цена трябва да се измъкна от това задушно място. Как съм издържал толкова време, без да дишам? Измъквам се навън. Уличният кислород ми дава миг успокоение, но ето че започвам да мисля. И тъкмо от този момент нататък нещата съвсем се скапват. Всичките ми проблеми, изчезнали преди три часа, скоростно нахлуват обратно в главата ми: парични

затруднения, различни интриги, семейни неприятности, любовта отново става невъзможна, смъртта неминуема. Животът ми е напълно говнян, а стомахът ми свит на топка. Прибирам се у дома с надеждата да подремна, но напразно: изобщо не ми се спи. Единственото конструктивно решение е бързо самоубийство чрез скок от прозореца. Остава ми само да чакам да се съмне, като тракам със зъби и проклинам тази отвратителна измамна дрога. На всичко отгоре по това време няма нищо по телевизията: вторачвам се в някакви ловци, които стрелят по разни животинки. Опитвам се да се поразсея, като си повтарям около две хиляди пъти: „шише с уши на шосе се суши / шише с уши на шосе се суши / шише с уши на шосе се суши“. Таванът нещо ме мрази. На какво ли не е готов човек, за да влезе в литературните антологии. Цяла вечер изповядвах съвършено лични неща пред непознати и се обяснявах в любов на грозилица.

Екстазито ви кара скъпо да платите няколкото минути химическа радост. Дава ви достъп до един по-добър свят, до едно общество, където всички си подават ръка, където никой повече не се чувства самотен; кара ви да мечтаете за нова ера, освободена от аристотеловата логика, от евклидовата геометрия, от картезианския метод и от фридмановата икономика. Остава ви да надзърнете там и след това без предупреждение ви захлопва вратата под носа.

[1] Музикален критик в областта на рока. — Бел.прев. ↑

[2] Американски актьор и сценарист. — Бел.прев. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.